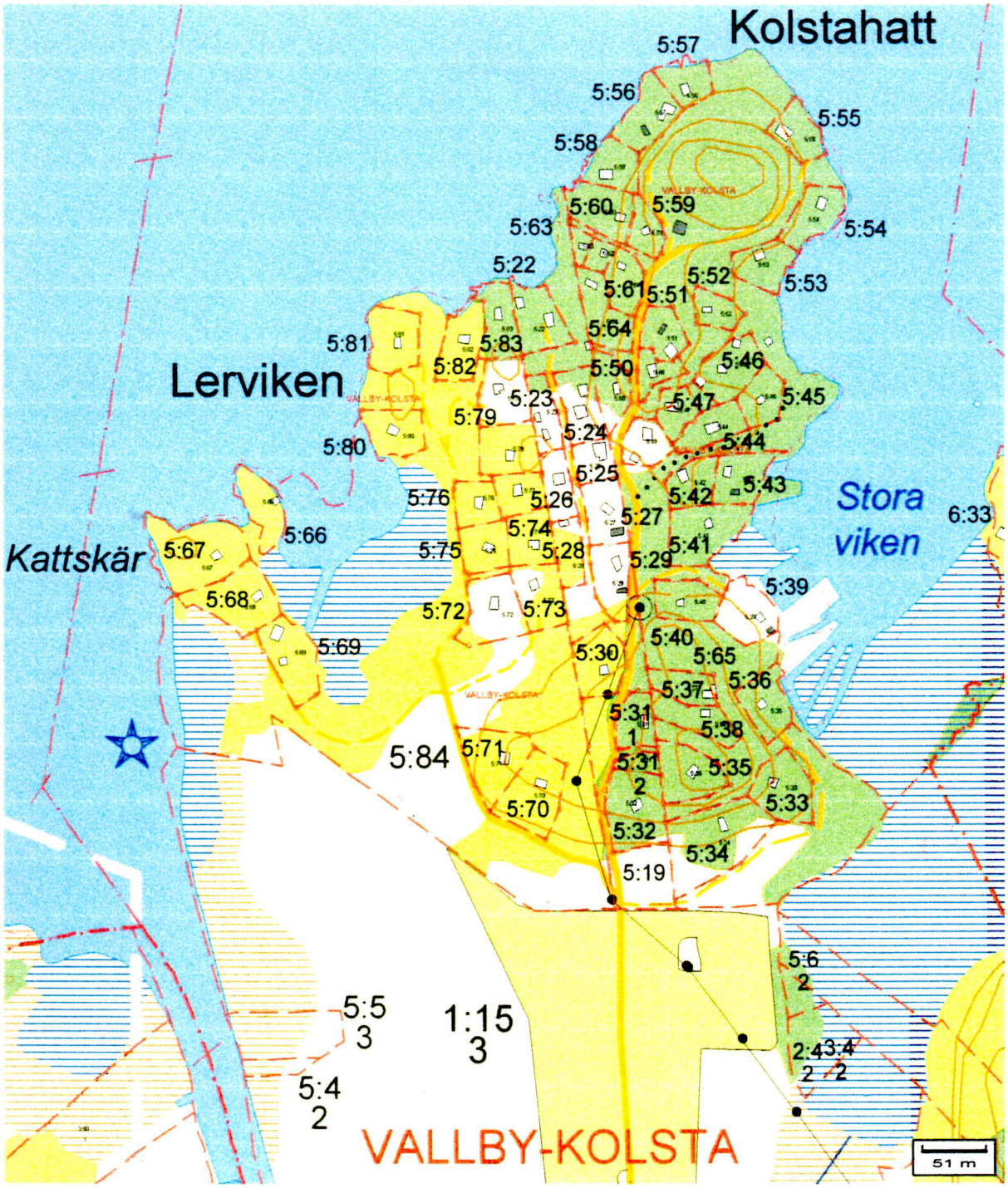

Skala: 1:5000

Jubileumsskrift

Kolsta –Hatt, Lerviken och Kolsta Äng

1953 - 2003

KOLSTA HATT PÅ 1900-TALET

Från början var Kolsta Hatt en holme. Kommunistpartiet i Eskilstuna hade holmen som sin utflyktsholme. Där samlades medlemmar till sammankomster och gökottor.

Min far var född 1903. Hans bror Nisse har berättat att de tillhörde kommunistiska barngillet i Skogstorp, där de växte upp. De var ledare och åkte med båt från Eskilstuna med barnen och deras föräldrar hit. På planen nedanför berget byggdes en kiosk, där majstången nu placerats. Den fanns kvar när jag var barn, där lekte vi, Kalle Erikssons och Kindborgs barn. Även ett gammalt dass stod kvar, där Rondings uthus är idag. Det användes långt fram i början av 50-talet. På berget var "hammare och skäran" inristat och målad. Fragment finns kvar. Holmen kallades Kommunistholmen.

På västra sidan av planen byggdes sovstugor av medlemmarna. Rondings hus 5:61, Annie Westerholm 5:62, Fransson 5:63, Laines 5:59 även Ulla Karlssons 5:60. senare övertogs dessa stugor av medlemmar i partiet.

Ture Olsson, bror till min morbror Ture Eriksson, Kalle Eriksson, Allan Hernod möjligen också Konrad Eriksson 5:64 var medlemmar. Kalle Eriksson, Kindborgs, och Hernods var släkt.

Eskilstuna Motorbåtsklubbs medlemmar byggde även stugor efter Mälstranden, så även på Kolsta Hatt. Lennartssons stuga 5:58 byggdes av Sixten Johansson som ägde Möbellåsfabriken. Jag tror att även Capri och Kairo i Lerviken är byggda av dessa medlemmar. När Capri och Kairo byggdes vet jag ej. Även på Norddalsholmarna och Holmbergsholmen (senare ägd av Stig och Maj-Britt Olsson) byggde dessa medlemmar. 1924 byggde Emma och Fritz Andersson sitt hus på Gåsholmen (Solbacken).
1925 byggde Anna och Axel Karlsson på Kaskär. Emma och Fritz hade två döttrar, Nadja och Vesta. Anna och Axel hade en son som hette Oskar. Vesta och Oskar (Leman kallad) blev ett par och är morfar och mormor till Palle. Husen och fler därtill har byggts, men generationerna har fortfarande husen kvar, Solbacken är sålt.

Det har berättats mig hur Fritz rodde över till Ängsholmen på lördagsmiddagen och hämtade Emma som åkte tåg till Nyby, sedan gick till Ängsholmen. På söndagskvällen var turen omvänd. Nadja gifte sig med Martin Pettersson, dessa övertog Solbacken, senare tog sonen Kenneth över, men det såldes på 70-talet. Han är ordförande i vår vägsamfälld Kolsta-Hensta. Då var båttrafiken livligt igång på ån mot Torshälla Nyby och även mot Eskilstuna. Vid Ängsholmen fanns en stor ångbåtsbrygga där båtarna lade till. Pråmar med last låg och väntade på att bli bogserade uppför ån. Dessa pråmar kommer jag ihåg, de förekom ända fram på 30-talet i min barndom. En pråm hade gått på grundet mellan Ängsholmen och Kairo. Jag minns hur en stor svart lastbåt låg i veckor om somrarna och tog upp skrot från sjöbotten.

1927 började Bertil Olsson bygga den stuga som jag äger idag fastighetsbeteckning 5:53. Ungefär samtidigt byggde Mauritz Kindborg 5:46 i viken vid badet. Där 5:53 byggdes var en tältplats från början med sten och en massa buskar och snår. En gångstig gick ner från planen. Längre ner mot sjöstranden fanns en källa som medlemmarna i partiet hade grävt för att få vatten.

Marken och holmen ägdes av tre bönder. Kolsta Hatt av Kalle Häll, som hade gården i Kolsta by (det gula huset). Kalle var far till Anna Cypriansen 5:38. Kolsta äng ägdes av Calle Eriksson vid Charlottenburg, K G: s far. Lerviken ägdes av bonden Liljgren. Gullängen Väsbyviken. Ägorna var skilda utav gärdsgårdar. Många av dem som byggde stugor var de som tillhört kommunistpartiet och arbetade på P A Larssons gjuteri. Då flyttade de som byggt stugor ut kring pingst och hem när skolorna började i augusti. Gubbarna rodde först över till Ängsholmen senare med snurrorna på båtarna. Så cyklade de till respektive arbeten i Eskilstuna, på kvällen samma resa i retur. Fruarna skötte om oss barn, plockade bär, bakade, gräddade bröd och lagade mat på de små spisarna och även på små spritkök.

Morbror Bertil som var en hängiven fiskare på fritiden, även så brodern Ture Olsson och Ture Eriksson. De tävlade om vilken som fick mest fisk, abborre, gädda och gös, jag minns att de kunde få ca 60-70 abborrar det var inte ovanligt. En gång fick de t.o.m. 240 abborrar. Stor braxen togs också reda på. Gubbarna gick upp i ottan på söndagarna, sedan gick de ut med båtarna och kom hem på förmiddagen. Då var det kvinnornas tur att stå vid sjön och rensa, sedan delades fisken och blev ett bra tillskott till den skrala matkassan. Var det korv eller köttkonserv någon gång i veckan var det fest. Fisket gjorde att arbetskamraterna och släkten följde med hit och fick upp intresset för Kolsta Hatt. Lunda Stretet har namnet efter min morbror som kallades Lunda Bertil (han var uppväxt i fastigheten Lunda i Nyfors på Forsbomsgatan).

I augusti då det mörknade på kvällen tändes fotogenlamporna. 5:53 blev släktens tillhåll och utflyktsmål, där vi samlades veckoslut och de få semesterdagar som var på den tiden. När arbetet var slut på lördagsmiddagen packades unikaboxen och så bar det iväg med buss eller cykel till slussarna vid Torshälla, där morbror väntade med båten. Då hade han en stor motorbåt, senare 1934 en roddbåt med snurra. Då cyklade vi till Ängsholmens brygga där han väntade med båten. Ibland när det blåste hårt roddes vi över till Kaskär. Jag vet att pappa simmade över ån en gång och hämtade "Lemans" båt då vi missat hämtningen. Så var det samma resa åter på söndagskvällen, då var boxen fylld med abborre. Jag som ej var så stor och älskade att bada, var kvar hos moster och morbror hela sommaren. De hade inga egna barn.

På lördagskvällarna gick man ur huset och upp på berget med kaffekorgar och annat starkt på flaskor. Där bildades kortgäng. Poker och priffe var populärt. På plan spelades fotboll, där fanns målstolpar där dansbanan nu är och två stolpar sattes upp vid stenen. Tanterna spelade mot gubbarna. Här spelades också fotboll på 50-talet. Då kom Kalle Erikssons pojkar och skrek, fotboll klockan tre! Då samlades de yngre och även gubbar som kände sig pigga var med. Senare spelades bordtennis, då ett bord och racketar inköptes av föreningen.

Mor och far och släkten åkte med båtarna på försommaren med bolstervar (madrasser) fyllde dessa med halm på Ängsholmens gård, på dessa låg de sedan hela sommarnätterna. Sov gjorde de i tält och i stugan på vinden, där låg det tio personer. Vi var många barn här. Vi lekte i kiosken på plan som fanns kvar efter kommunistpartiet och i bergen och buskarna. På stora berget "Hatten" fick vi bara vara när någon vuxen var med. Vi badade i badvikarna, förmiddagarna i vår vik och eftermiddagarna i Pellas vik. Så spelades det fotboll. I kiosken lekte vi affär och plockade kottar som fick föreställa varor. Även växter plockade. Frön frånbuskarna fick föreställa kaffe minns jag.

Ibland fick jag följa med Maj-Britt till Ängsholmens gård för att hämta mjölk. Där såldes det kex och godis i en liten bod. Även vid bryggan med bensinstation i ån såldes godis, Fiskar Anton ägde den. Capri ägdes av Karl Bertil Karlsson från Brottsta. Han var ogift, men Capri beboddes i många år av hans bror Robert med familj. De var fler bröder och arbetade all på P A Larssons gjuteri. Deras far var gjutmästare där. Robert hade fyra barn Dagny, Roland, Bengt och Lars. Dit gick vi mycket genom hagen och lekte även till Maj-Britt Edling på Kaskär, hon hade en fin lekstuga, där vi lekte med våra dockor. Karl Bertil hade också motorbåt, den låg i ån vid Brottsta och han slussade ut till Capri över helgerna.

Familjen Korts bodde vid Kairo. Senare vill jag minnas att Rustmästare Ivar Jansson bodde där. Han var bror till Calle Jansson som byggde huset där Edlund bor. I viken vid Lerviken bodde Lehmon Nisse. Ebba och Erik Carlsson köpte stugan på udden mellan 35-39 (min moster och morbror, Maj-Britt Wetterholms föräldrar) I viken (badviken) hade Elis Pettersson sin stuga. Pella, Elsis mamma och pappa. Där badade vi på kvällarna när kvällssolen sken. Före 1937 fanns på hela holmen 19 stugor som jag kommer ihåg.

Det var betesmark både i Lerviken och på ängen men på Hattens mark var det mest sten, berg, moras, buskar, snår och höga träd. Gärdsgårdar skilde ägorna åt. På ängen gick korna och en folkkär häst, kor betade även i Lervikens hage. Under krigsåren var det dåligt med grödor till djuren, då fick sommarstugorna hägna in sina "självtagna" tomter för att Häll var tvingad att låta sina djur beta här bland sten och moras. Många fick nödslaktas då det var sådan torka. Jag kommer ihåg at djuren gick i strandkanten och åt av vassen.

1937 byggde Kerstin och Olle Eriksson huset 5:39. Det hus som är Mats Anderssons idag. De hade bott i Amerika, kanske där av att huset var byggt halvt. Det övertogs senare av Elve Olsson, även han var min morbror, med fru Inez. Rolf Karlsson med fru Gullan byggde på berget vid badplatsen 5:45. de hade tidigare sedan 1933 tältat där med Cressman, som sedan köpte Capri 1945 och ägs fortfarande av familjen. Oskar Eriksson var fabriksidkare och ägde Eskilstuna sliperiet, byggde 5:41 på 1930-talet. År 1951 köpte Sture och Inga-Lisa Lindberg huset. Sture var sedan med och bildade sommarstugeföreningen 1953. Han deltog i styrelsearbetet under många år, de arbetade för föreningen tills Stures sjukdom satte stopp. De sålde huset år 2000 till de nuvarande ägarna. Även Valanders som byggaren till 5:40 hette, byggde då. Gösta Andersson (slaktaren) tog över Valanders stuga på 40-talet. Han var också medlem i styrelsen under många år. Efter dem har huset haft flera ägare, bl.a. Jan-Ove Waldner.

Mellan 1938 till 1940-talets början byggde tre goda vänner, Gustav Rytterström 5:42, Helge Rytterlund 5:44,(fruarna var systrar) och Einar Gustavsson 5:43 husen i viken och på berget ovanför Kindborgs. Rune Lundström 5:47 byggde 1941.

Sven Högström hus 5:49 byggdes även i det taget. Sedan följde flera, Yngve Linberg 5:4 1947. Jag tror att den som byggde 5:55 hette Höglund, senare ägare var Fritjof Lindgren som ägde huset många år innan Börje Andersson köpte det. i slutet på 1949 och början på 1950-talet byggde George Stenberg 5:52, svågern Lars Blomkvist 5:51, Anna Cypriansen 5:38, David Häll 5:37, Egon Olson 5:34 och Helgs byggde 5:33 på södersluttningen. Erlins 5:36 (sonen Arne hade färghandel i Torhälla) byggde i viken nedanför Anna Cypriansen som nu är Hultmans hus.

Något år senare byggdes 5:535 av Ludvig Grapp senior, så följde Allard 5:57 och Folke Wetterholm 5:56. Siv och Kurt Pettersson 5:50 fick sista tomten på Calle Hälls mark och år 1954-56 även Rolf Kindborg 5:48. husen på Kolsta äng uppfördes också under mitten av 50-talet, även flera i Lerviken och Kaskär.

VÄGEN OCH TELEFON.

1924 kunde bönderna i byn slå gädda nedanför Hagbrickabacken. Om vårarna stod hela gärdena under vatten har det berättats mig. Vägen hit från vägkorset Charlottenburg, var bara en körväg för häst och vagn, alltså en väg som bönderna använde för att komma till ägorna. Två hjulspår med gräs emellan, där kunde man cykla när det var torrt annars fick man gå. Nio grindar eller led som måste öppnas och stängas, då kor betade på ängarna. Vi gick och köpte mjölk av bönderna när de var nere och mjölkade på kvällen. Ibland fick vi ro över till Ängsholmens gård och köpa mjölk. På fredagarna var det torghandel i Torhälla. Då gick tanterna över Charlottenburg till Torshälla med sina korgar att lägga varor i, även jag som inte var så gammal. På torget stod Ost-Elin i sitt stånd. Hennes kommers var stor, jag minns hennes utbjudning på smakbitar och "Tack lilla frun" som var hennes slagord. Höjdpunkten på utflykten var besök på Mary Rapps café på Storgatan nedanför torget. (Kaffe och smörgås med leverpastej och gurka). Mary Rapp var en skådespelare i Stockholm. Ibland fick vi åka båt med morbror Erik upp till hamnen i Torshälla.

Vägen över gärdet blev så småningom mer farbar de sista åren på 40-talet. 1955 började Konsumbussen åka ner till södersluttningen. En gång i veckan ca en timme hölls försäljning. Den fortsatta vägen över södersluttningen ordnades 1951. Då gick gubbarna man ur husen, med spadar, korpar och spett. Jag förmodar att Yngve Lindberg som kunde ladda och skjuta med dynamit var sprängarbas. Tidigare var här bara steniga och gropiga stigar. Cyklarna fick vi ställa mot träden på södersluttningen. Då fortsatte vägen rakt ner över Jespers tomt, mellan Lundbergs och Janssons hus och kom fram där Dambergs hus är idag. Då fanns inget hus på Kolsta äng, endast Pellas hus i viken. När så Kolsta ängs markägare hyrde ut tomter för nya stugor 1957 fick Kolsta Hattsborna bygga ny väg från backen och den sträckning den har idag. Så sent som 1957 fick man beställa bil till södersluttningen.

Telefoner fanns ej här. Maj-Britt på Kattskär som var telefonist fick först telefon och någon mer. 1965 sätts en telefonkiosk upp. Den placerades på gränsen mellan Ljungmans och Edlunds och fanns kvar långt fram på slutet av 70-talet. Jag minns också att morbror med flera köpte lättviktarmotorcyklar under 40-talet som senare ersattes av mopeder. Då var det lättare för dem att komma hit och till arbetet i stan. På 50-talet var vägen farbar för bilar, då hade väl flera som bodde här bilar och cyklar.

STIGARNA.

De gamla stigarna var stigen ner till sjön från planen på vänster sida där båtplatser gjordes i ordning av medlemmar i kommunistpartiet. Stenar plockades upp från botten och som man sedan använde till att göra en stenbrygga. På norra sidan gick stigen upp till berget där scenen på dansbanan är idag. Stigen till badplatsen gick in vid Öknegårds 5:52 och fortsatte bakom uthuset förbi den stora stenen. På sidan om stigen till 5:53 var en stor grop, om den var så från början eller om kommunistpartiet tagit sand där vet jag ej. Det växte mycket smultron i gropen när jag var barn. På 60-talet började de som bodde däromkring att kasta skräp i gropen för att fylla den. På våren slängdes löv och annat skräp.
Där finns mycket under sten och mull. Moster Elsa som var reumatiker och satt i rullstol hade svårt att komma ner hit. Vi började då fylla gropen, bar sten och körde de tyngsta i en gammal barnkärra och en skottkärra. Vi fick då så bred väg att vi kunde köra ner henne med bilen. Senare fylldes gropen upp efter bergssidan och stigen till sjön flyttades mellan Öknegårds och vår tomt. Vatten fanns i en brunn vid Kindborgs när jag var barn. Där sattes en pump som vi alla hämtade vatten ifrån. På södersluttningen intill vägen, snåret på höger sida fanns en inhägnad källa där bönderna tog vatten till korna. De första som bodde på Kaskär grävde brunnen och hämtade vatten där, även de som på 50 och 60-talet byggde stugorna på ängen tog vatten där.

DASSEN.

Först hade alla enkla dass. De som bodde i de före detta sovstugorna använde de dass som fanns kvar efter kommunistpartiet, andra byggde enkla hus med fjöl och burkar som tömdes vid behov. Då grävdes en grop i marken och innehållet tömdes däri vartefter ropen fylldes igen. Det fanns en del som rodde ut på sjön med burken på sjön och tömde den!!!!!! 1960 fick vi köpa särskilda burkar med saneringsvätska och tömma själva och sedan gräva ner. Så småningom tog kommunen över med hämtning i mitten på år 1965.
1975 skaffade många mulltoaletter och vi var tre stugor som köpte pakto-toaletter. Dasset som stod kvar efter kommunistpartiet, var kvar fram till 70-talet då det formligen föll ihop.

MAT, DISK OCH TVÄTT.

Att förvara maten var svårt. De gjorde källargropar i skuggiga partier, ofta nere vid sjökanten i en enkel grop. I bästa fall sattes ett cementrör ner eller så cementerades groparna och trälock lades över.
Mjölken kyldes i sina flaskor i sjön. Det fanns också konserver och rökt mat samt fisk, som jag tidigare talat om. Maten lagades på enkla fotogenkök, lite senare kom köken med två lågor. Jag vet att vi plockade kottar och små grenar att elda med i de små sparspisarna, även för att få värme i stugorna.
Disk och tvätt utfördes i baljor utomhus, vattnet slängdes på marken, tvätten sköljdes i sjön. Matrester slängdes i sjön och blev fiskmat. Vi badade och tvättade oss i sjön. En tvål låg alltid i sin ask vid stenbryggan, men jag kan inte påstå att någon var skitaktig fast det var primitivt. Friska var de alla också. Gamla blev alla som har bott här. De flesta mellan 70-90 år.
Städningen gjordes i stugorna på lördagsförmiddagarna, då skurades golven med såpa även dasset, det var viktigt kommer jag ihåg.

Det luktade så gott av såpan. Bryggorna, ja de var sten som var upplagt och i bästa fall med ett par plankor över som vilade på ett par alträd nerslagna på var sida med en slana emellan. Medel till badbryggan samlade fruarna ihop till, på 50-talet då den förlängdes. Tidigare var det den korta stenbryggan.

Arrendet var under 30-40-talet 15kr per stuga på Hälls mark, på 50-talet 50kr. Jag har tidigare nämnt Fiskar Anton i Charlottenburg, han hade bensinstationen vid ån. Bryggan finns fortfarande kvar. Han servade alla motorbåtar och småbåtar med snurror, med bensin och olja. Snurrorna hette Trim, Archimedes, Edvinrude, Svalan och Loke m.fl. gubbarna diskuterade naturligtvis vilken som gick bäst. Anton sålde även vissa torra livsmedel och godis. På 60-talet åkte han runt med båten i vikarna, lade till vid bryggan i badviken och sålde godis på fredagskvällarna. Att det var populärt bland barnen var förståeligt. Bensinförsäljningen förekom ännu i mitten på 70-talet men upphörde senare. På 50-talet kom transistorradion. Jag vet när Ingo och Floyd boxades, vi satt på verandan och lyssnade tidigt på morgonen. Solen som gått upp sken in mellan träden. I strandkanten vaknade en andmamma och motade sina ungar ut i vattnet. Vikens vatten låg spegelblankt när hon simmade iväg med ungarna i rad efter sig. Vilken vacker tavla!!! Jag minns hur Siv Pettersson, Margit Blomkvist och jag var vid badbryggan med barnen och badade, vi hade radion med oss och vi lyssnade på Svensktoppen som var populärt även då. Då hade vi fått fotogenkaminer och fotogenkylskåp. Vilken lyx!!!!!! Så kom gasolen på 60-talet. vi köpte en gammal gasspis och gjorde om till gasol. Senare köpte vi ett gasolkök med två lågor. Det blev en stor förbättring. Jag tror att även Anton sålde gasol.

FESTER.

1950 var det knytkalas för Kolsta Hattsborna för första gången. Då samlades de vid den öppna platsen mellan Gert Gustavssons och Lindgrens stuga. Långbord och bänkar med presenning som tak. Det var fruarna som stod för organisationen. De kom då överens om en insamling till badbryggan. 1951 ordnade de som bodde i Lerviken midsommarfest. Festplatsen var belägen mellan Capri och Edlunds tomt. Där hade Lerviken tidigare byggt en liten dansbana och skjutbana. På eftermiddagen var det fest för barnen med dans och lekar. Olle Olsson "Brand Olle" far till Stig-Olov, var lekledare i många år. Då var det fest i två dagar. 1959 gick alla tre föreningarna ihop och hjälptes åt med festen. Då bestämdes det att även en höstfest skulle ordnas. Då markägaren Liljegren ville ha hyra för festplatsen tillfrågades Calle Häll om planen nedanför berget fick utnyttjas, svaret blev ja. Så flyttades dansbanan dit 1971. 1974 köptes den nuvarande dansbanan av IK. Standard i Hållsta och gemensamma krafter från alla tre föreningarna byggde upp den, skjutbanan och chokladhjulet inskaffades. Det är sedan tradition med midsommarfest och höstfest. Efter "Brand Olle" har jag varit lekledare till år 2000, då Curt Pettersson nr. 2 tog över. Föreningen har även haft en egen flagga. Den syddes av fruarna Svea Lundström, Margit Blomkvist och Ingegerd Högström. Den överlämnades till föreningen, då de hade fest för Calle Häll som firade sin 70-årsdag 1961. Denna flagga blåste sönder på 80-talet, då den glömdes kvar efter midsommarfesten. Den prydde dansbanan under midsommarfesten varje år. 1972 bestämdes att vårstädning skulle göras varje år. Valborgsmässoeld med fyrverkeri på berget samt korvgrillning.

FÖRENING

Kolsta Hatts sommarstugeförening bildades 1953. Styrelsens sammansättning var ordförande Gösta Andersson, sekreterare Sven Högström, kassör Gustav Rytterström, ledamöter, Mauritz Kindborg, Rolf Karlsson och arrendet var 50kr per stuga.

Anna Cypriansen övertog marken efter fadern 1969. Då fick vi nytt kontrakt, men de gamla ordningsreglerna gällde alltjämt. Anna Cypriansen överlät marken till barnen Jonny och Yvonne år 1991. Föreningen började då åter efterhöra om köp av marken. Kolsta Hatts sommarstugeförening upphörde då och istället bildades samfällighets förening år 1993. köpet gick då att genomföra 1994, köpesumman var 3 500 000 kr. Tomter avstyckades till varje stuga. Den övriga marken skänktes till samfällighetsföreningen där vi alla är delägare och medlemmar.

El fick vi 1974. Då försvann mycket av den mysiga känslan att på kvällen få lov att tända fotogenlampan och ljusstumpar. Det var inte många stugägare som inte installerade el, anslutningen var 1500kr. Med elen kan man säga att "den nya tiden" kom till Kolsta Hatt. Många stugor hade bytt ägare, en del hade barn som tog över, andra såldes. I många år hade vi önskan om att få köpa fritt område. Första gången ställdes frågan av den nybildade föreningen 1953 till Calle Häll. På 80-talet ställdes också frågan till Anna Cypriansen, men hon ville inte sälja. Hagens hyresgäster var de första som övertog sitt område, året var 1966 tror jag. Vi fick friköpa Hälls mark 1994. sist kom Lerviken året efter arrendet var under många år 280kr.
Vi blev medlemmar i Kolsta Hensta vägsamfällighetsförening 1955. Då betalade vi 29kr för inträde och sedan 4 kr om året, men hur länge den avgiften stod sig, vet jag ej. 1988 var det turbulens om vägen över backen. Då bildade vi och Kolsta äng samfällighet Vallby-Kolsta vägsamfällighet, där Gert Gustavsson är ordförande fortfarande.

Detta är litet av den historia jag har upplev på Kolsta Hatt under 74 år. Jag har under 80-talet och fram till köpet av området tillhört styrelsen. Med denna lilla historik vill jag önska Kolsta Hatts samfällighetsförening fortsatt välgång. Mycket har jag kanske glömt men barndomens somrar var underbara.

Sonja Karlsson
5:53
Den 25/04/2003

Stadgar

för

Kolsta Hatts sommarstuge-förening u. p. a.

★

Medlemmens namn *Bertil Olsson*

Nr .....

STADGAR

för

Kolsta Hatts sommarstugeförening u. p. a.

.....

Föreningens ändamål.

§ 1.

Att tillvarataga medlemmarnas gemensamma intressen och föra deras talan.

Att verka för ett gott och kommuniligt förhållande mellan medlemmarna.

§ 2.

Medlem kan endast den bliva som hyr tomt inom området.

Medlemskap förbinder att ställa sig dessa stadgar till efterrättelse.

§ 3.

Vid inträde erlägger medlemmen en avgift av en krona.

Årsavgiften bestämmer årsmötet.

§ 4.

Styrelsen.

Mom. 1. Styrelsen bestar av 5 ordinarie ledamöter och 2 suppleanter.

Mom. 2. Styrelsen väljes för en tid av två år, och avgå 3 ledamöter det ena året och 2 därpå följande år.

Mom. 3. Årsmötet väljer hela styrelsen. Suppleanter väljes för ett år.

§ 5.

Ordförande har att så snart minst 2 styrelsemedlemmar så påfordrar sammanställa styrelsen för förhandling.

Styrelsen äligger att tillse att stadgarna efterlevas.

§ 6.

Styrelsen sammanträder till ordinarie mote varannan månad april—september.

Extra sammanträde hålles när så påfordras.

Styrelsen är beslutsmässig när minst 3 medlemmar äro närvarande och eniga om beslut.

§ 7.

Revision.

Att granska föreningens räkenskaper väljes vid årsmötet 2 revisorer på ett år. Revisorerna ha att till årsmötet avgiva berättelse.

§ 8.

Revision.

Räkenskaperna skall omfatta tiden 1 okt.—31 sept.

§ 9.

Föreningssammanträden.

Mom. 1. Årsmötet hålles under oktober månad å tid och plats som styrelsen bestämmer.

Kallelse till årsmötet sker per post minst en vecka före mötets hållande.

Mom. 2. Vid årsmötet gäller följande dagordning:

1. Fråga om kallelse till möte betäckligen skett.
2. Utseende av två justeringsmän.
3. Styrelsens förvaltningsberättelse.
4. Revisorernas berättelse.
5. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
6. Bestämmande av arvode åt styrelse och revisorer.
7. Val av styrelse och suppleanter.
8. Val av revisorer.
9. Bestämmande av penningsträffning för plätering av föreningens medel.
10. Nya frågor.
11. Eventuellt.
12. Avslutning.

Mom. 3. Extra sammanträde hålles då styrelse eller revisorerna finner omständigheterna därtill förenade, eller då minst ⅓ av föreningens medlemmar därom skriftligen sådan begäres.

Alla frågor avgöres medelst enkel majoritet.

§ 10.

Allmänt arbete.

Medlem bör deltaga i arbeten som av styrelse eller mötet föreslagits, för att ordna området till medlemmarnas trevnad.

§ 11.

Ordningsföreskrifter.

Klagomål eller önskemål skola skriftligen till styrelsen framställas, som är skyldig att snarast företaga undersökning, samt meddela vederbörande resultatet.

Vid oppförning av föreningen skall nedan alla förbindelser äro fullgjorda, föreningens tillgångar önstämmas till välgörande ändamål.

Upstås tvist om dessa stadgar, må denna ej dragas inför domstol utan skall avgöras utav opartisk skiljenämnd.

Förestående stadgar har antagits av Kolsta Hatts sommarstugeförening vid möte den 9 aug. 1953.

GOSTA ANDERSSON
Ordf.

GUSTAF RYTTERSTRÖM
Kassör

SVEN HOGSTRÖM
Sekr.

M. KINDBORG

R. KARLSSON

Ägare år 2002	***Första Ägare***
Palmkvist **5:33**	E Helg
1950 Ziad Shehadeh **5:34**	Egon Olsson
1953-59 Ludvig Grapp **5:35**	Ludvig Grapp Senior
Marianne Hultman **5:36**	Erlin
1953-54 Patrik Vesterlund **5:37**	David Häll
Anna Cypriansen **5:38**.....	Anna Cypriansen
Mats Andersson **5:39**	Kerstin och Olle Eriksson
Christer Karlsson **5:40**	Valander
30-talet Magnus Bohnberg och Ulla Magnusson **5:41**	Oskar Eriksson
50-talet Juan Scardovi **5:42**	Gustav Rytterström
50-talet Lennart Ståhl **5:43**	Einar Gustavsson
50-talet Lars Byström **5:44**	Helge Rytterlund
Rolf Gustavsson **5:45**	Rolf Karlson
1928 Sylvia Kindborg **5:46**	Mauritz Kindborg
Erik Lindgren **5:47**	Rune Lundström
Gert Gustavsson **5:48**	Rolf Kindborg
50-talet Curt Pettersson **5:49**	Sven Högström
1954 Lia Collérn **5:50**	Kurt och Siv Pettersson
1952-53 Tomas Blomkvist **5:51**	Margit och Lars Blomkvist
1949 Anita Öknegård **5:52**	Georg Stenberg
1927 Sonja Karlsson **5:53**	Bertil Olsson
1947 Göran Lindberg **5:54**	Yngve Lindberg
Börje Andersson **5:55**	Höglund
1952 Maj-Britt Wetterholm **5:56**	Folke & Maj-Britt Wetterholm
1955 Pohjolainen Heikki **5:57**	Allard
Lennartsson **5:58**	Sixten Johansson
Sovstuga Esko Laine **5:59**	Ture Eriksson
Sovstuga Ulla Karlsson **5:60**	Henning Hellqvist
Sovstuga K E Ronding **5:61**	Ture Olsson
Sovstuga Annie Wetterholm **5:62**	Kalle Eriksson
Sovstuga Lavrell **5:63**	Allan Hernod
30-talet Britta Malmström **5:64**	Konrad Eriksson